

ให้สำนึกถึงการบรรลุผลปรากฏออกมา สัมผัสกับสภาพที่ไม่สั่นคลอนและดังนั้นได้รับการหลุดพ้นในชีวิต

วันนี้ พ่อ ผู้ประทานโชค กำลังมองดูลูก ๆ ของท่านที่มีโชคที่สูงส่งที่สุดในโลก พระเจ้าเองกำลังร้องเพลงยกย่องโชคของลูกแต่ละคน ถึงอย่างไรดวงวิญญาณก็ร้องเพลงยกย่องพระเจ้าตลอดเวลาอยู่แล้ว แต่พระเจ้าเองกำลังยกย่องลูกอยู่ในขณะนี้ ลูกเคยคิดไหม แม้กระทั่งในความฝันที่โชคของลูกจะสูงส่งอย่างมาก? อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ได้ถูกสร้างขึ้นมาแล้ว แม้ว่าผู้คนในโลกจะพูดว่าพระเจ้าสร้างพวกเขา พวกเขาก็ไม่รู้จักทั้งพระเจ้าและสิ่งสร้างของท่าน ลูกที่มีโชคแต่ละคนหลุดจากประสบการณ์และด้วยความภาคภูมิใจทางจิตว่าลูกคือบราห์มา กุมาร บราห์มา กุมารี ผู้ที่เป็นของสกุลชื่อว่า “เรารู้ว่าบัพตาตาได้สร้างพวกเราอย่างไร” ไม่ว่าลูกจะเป็นเด็กเล็ก ๆ หรือเป็นผู้ใหญ่ พันดาฟหรือชกดี ถ้าหากใครถามลูกว่าใครคือพ่อของลูก ลูกจะตอบว่าอะไร? ลูกจะพูดด้วยความภาคภูมิใจว่าลูกถูกสร้างโดยพ่อชื่อว่าผ่านพ่อบราห์มาและเหตุนี้เองที่ลูกเป็นลูกของพระเจ้า ลูกพบพระเจ้าโดยตรง ไม่เพียงแค่ว่าลูกพูดว่าท่านคือพระเจ้าและพ่อของลูกเท่านั้น แต่ท่านคือพ่อ ครู และชกฏูของลูก ลูกทุกคนมีความซาบซึ้งนี้ไหม? (ทุกคนตอบ) ตอนนี้ตบมือแค่ข้างเดียว เวลานี้การฝึกนี้จะต้องมีการสอนให้กับผู้ที่เก่าแก่ด้วยเช่นกัน เมื่อเห็นลูกมีความสุข บัพตาตาก็แกว่งไกวอยู่ในความสุขด้วยเช่นกันและพูดอย่างสม่ำเสมอว่า “แต่ดวงวิญญาณพิเศษที่มีโชคที่สูงส่งของฉัน จากรูปแบบของพ่อ ลูกสัมผัสกับการหล่อเลี้ยงของพระเจ้า การหล่อเลี้ยงของพระเจ้านี้ได้รับเพียงครั้งเดียวตลอดทั้งวงจรในชีวิตบราห์มินซึ่งดวงวิญญาณสัมผัสกับการเป็นตัวของการบรรลุผลทั้งหมด ความรักของพระเจ้าทำให้ลูกมีประสบการณ์กับทุกความสัมพันธ์ ความรักของพระเจ้าทำให้ลูกลึกลับจิตสำนึกของร่างกายของลูก พร้อมกับสิ่งนี้ยังทำให้ลูกมีความรักที่เห็นแก่ตัวด้วยเช่นกัน ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีโชค เช่นนั้นที่ได้รับการหล่อเลี้ยงโดยพระเจ้าด้วยความรักของท่าน ลูกดวงวิญญาณมีโชคเพียงใดที่พ่อเองได้จากบ้านของท่านและลงมาสอนลูก นักเรียนของพระเจ้า ลูกเคยเห็นมาก่อนไหมที่ครูเช่นนั้นที่มาจากดินแดนที่ห่างไกลเพื่อมาสอนลูกในทุก ๆ เช้า? ลูกเคยเห็นครูเช่นนั้นไหม? อย่างไรก็ตามพ่อกลายเป็นครูและมาสอนลูกทุกเช้าและสิ่งที่ท่านสอนก็เป็นสิ่งที่ง่ายมาก นี่คือการศึกษาล่าเรียนเพียงสองคำเท่านั้น: ลูกและบาบา เรียกสิ่งนี้ว่าความรู้ของวงจร ละครและวงจรต้นไม้ – ที่ทั้งหมดนี้ถูกรวมอยู่ในคำสองคำนี้ ในการศึกษาอื่น ๆ ลูกมีภาระอย่างมากในสมองของลูก ในขณะที่ด้วยการสอนของพ่อ สมองของลูกกลับมาเบา สิ่งซึ่งบอกว่าสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่เบาคือสิ่งนั้นจะบินสูง สิ่งใดที่เบาจะอยู่ข้างบนเสมอ ดังนั้นผ่านการศึกษาที่จิตใจและสติปัญญาของลูกจะประสบกับสภาพที่สูงขึ้นไป ดังนั้นหัวของลูกจะกลับมาเบาใช่หรือไม่? ลูกได้รับความรู้ของทั้งสามโลก ตลอดทั้งวงจรมีใครที่ได้ศึกษาเล่าเรียนเช่นนั้นบ้างไหม? ลูกได้เคยพบครูเช่นนั้นมาก่อนไหม? ดังนั้นสิ่งนี้คือโชคใช่หรือไม่? ต่อมาจากชกฏู ลูกได้รับการกำหนดทิศทาง (ศรัทธา) ที่สูงส่งเช่นนั้นที่คำถามต่าง ๆ ของลูก “ฉันควรทำอะไร? ฉันจะดำเนินต่อไปอย่างไร? ฉันควรทำสิ่งนี้หรือไม่? จะเกิดอะไรขึ้น?” ฯลฯ ทั้งหมดจะจบสิ้น “ฉันควรทำอะไร? ฉันจะทำสิ่งนี้ได้อย่างไร? ฉันควรทำสิ่งนี้หรือไม่? คำตอบสำหรับคำถามเหล่านี้ทั้งหมดพบได้ในการแสดงออกของหนึ่งคำคือ: ทำตามพ่อ! สำหรับการกระทำในทางปฏิบัติของลูกในรูปที่มีตัวตนทำตามพ่อบราห์มา ในสภาพที่ไม่มีตัวตนในการกลับมาปราศจากร่างทำตามพ่อชื่อว่า การทำตามทั้งบัพและดาตาดำเนินการจบสิ้นทุกคำถามและทำตามศรัทธา สิ่งนี้ยากไหม? มีความจำเป็นที่ต้องรออะไรไหม? ลูกเพียงแค่กอดบี๊ อย่าใช้หัวของตัวเอง การกลับมาที่ติดเทียมกับพ่อหมายถึงการทำตามพ่อ สิ่งนี้เป็นเรื่องง่ายหรือยาก? ง่ายใช่ไหม? ผู้ที่เคยอยู่กับบาบามาเป็นเวลา 30 ปี หรือมากกว่ายกมือขึ้น! อัจชะ ลูกพบว่ามันยากใน 30 ปีหรือว่ามันง่าย? เวลานี้ดูซิ แม้กระทั่งผู้ที่อยู่กับบาบามา 30 ปียังพบว่ามันง่าย ดังนั้นมันเป็นเรื่องที่ง่ายหรือยากสำหรับผู้ที่มาภายหลัง? เป็นเรื่องง่ายใช่ไหม? (เพราะอากาศที่ร้อนมากทุกคนจึงได้รับพัดที่มีสีส้ม) นี่เป็นสิ่งที่ดี สีส้มและความงดงามของพัดนั้นมีความสวยงามมาก (ทุกคนโบกพัดของพวกเขา) ฉากนี้เป็นสิ่งที่ดีมาก ต้องมีความใหม่บางอย่าง ดังนั้นนี่คือความใหม่ของกลุ่มนี้ สิ่งนี้ได้ถูกบันทึกไว้ในโทรทัศน์ด้วยเช่นกัน เป็นสิ่งที่ดีที่ลูกทุกคนวิ่งกันมาที่นี่และมาถึงที่นี่ บัพตาตาแสดงความยินดีกับลูกด้วยความรัก กูรูที่มีชีวิตจำกัดให้พรมากเท่าไร? หนึ่งหรือสิบ จะไม่มากไปกว่านั้น อย่างไรก็ตามลูกได้รับพรจากชกฏูทุกวัน ลูกเคยเห็นกูรูเช่นนั้นไหม? ลูกไม่เคยใช่ไหม? เพียงลูกเท่านั้นที่ได้เห็นกูรูเช่นนั้นและลูกได้เห็นท่านวงจรแล้ววงจรเล่า ดังนั้นเฝ้าแต่ให้การบรรลุผลแห่งโชคของลูกอยู่เบื้องหน้าลูกอยู่เสมอ ไม่เพียงแค่ว่าสิ่งนั้นหลอมรวมอยู่ในสติปัญญาของลูก แต่ปล่อยให้มันปรากฏออกมา เปลี่ยนแปลงสันสการ์ของลูกของการหลอมรวมทุกสิ่งและปล่อยให้มันปรากฏออกมา ให้รายการของการบรรลุผลของลูกปรากฏออกมาในสติปัญญาของลูก เมื่อรายการของการบรรลุผลปรากฏออกมา จะไม่มีอุปสรรคประเภทใดที่สามารถจู่โจมลูกได้ อุปสรรคทั้งหมดจะกลับมาหลอมรวมและการบรรลุผลของลูกจะคงปรากฏออกมา

เมื่อบัพตาตาได้ยินว่าลูกบางคน ด้วยเหตุผลอย่างใดอย่างหนึ่ง มีความลำบากตรากตรำอย่างหนักหรือต่อสู้รบรา หรือพยายามที่จะมีโยคะ แต่ไม่สามารถจะทำเช่นนั้นได้ แทนที่จะกลับมาจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ พวกเขากลับมาจิตสำนึกที่เป็นร่าง บัพตาตา

ไม่ชอบสิ่งนี้เลย เหตุผลของสิ่งนี้คืออะไร? ลูกไม่ได้นำเอาการบรรลุผลของโชคของลูกปรากฏขึ้นมาในสำนักครูของลูก สิ่งเหล่านั้นอยู่อย่างหลอมรวม และแล้วเมื่อมีใครเตือนลูกถึงสิ่งนั้นลูกเริ่มที่จะคิดว่ามันควรจะเป็นเช่นนั้นเสมอ ดังนั้นความพยายามนั้นง่ายมากให้การบรรลุผลของลูกปรากฏขึ้นมา เก็บโชคของลูกไว้ในสำนักครูของลูกจากช่วงเวลาที่ถูกกลายเป็นบราห์มิน อย่าได้ขึ้นๆลงๆ! คงอยู่อย่างไม่สั่นคลอน เพราะสิ่งที่เป็นอนุสรณ์ของลูกในภูเขาอาบูคืออะไร? มันคืออาซาลก้า (บ้านแห่งความมั่นคง) หรือ ฮาลซาลก้า (บ้านแห่งความผันผวน) มันคืออะไร? คืออาซาลก้าใช่ไหม? สิ่งนี้เป็นอนุสรณ์ของใคร? เป็นอนุสรณ์ของลูกใช่ไหม? เมื่อลูกพบว่าหนทางของความพยายามที่ละเอียดอ่อนเป็นเรื่องยาก หรือเมื่อสติปัญญาของลูกขึ้นลงอย่างมาก จงนำอนุสรณ์ของลูกมาสู่สำนักครูของลูก บ่อยครั้งที่ลูกพูดถึงจุดของความรู้อัน “ฉันคือดวงวิญญาณ! นี่คือการ! นี่เป็นแค่อุปสรรค! มันเป็นเพียงฉากข้างทาง!” แม้ว่าลูกจะเฝ้าแต่พูดความรู้ในลักษณะนี้ ลูกก็ยังมีความผันผวนในเวลาเดียวกันด้วยเช่นกัน ลูกผันผวนในการพูดความรู้ในเวลาเดียวกัน เมื่อสติปัญญาของลูกเป็นเช่นนั้นที่ลูกไม่สามารถกลับมาไม่สั่นคลอนแล้วจดจำอาซาลก้าของมรฺบัน สิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ทางกายภาพ ไม่ใช่สิ่งที่ละเอียดอ่อน นั่นเป็นสิ่งที่สามารถเห็นได้ด้วยตาของลูก จำไว้ว่า “อนุสรณ์ของฉันคือ อาซาลก้า ไม่ใช่ ฮาลซาลก้า เพราะบัพตาตาต้องการที่จะเฉลิมฉลองปีนี้อย่างเป็นปีของการหลุดพ้นสำหรับลูกทุกคน ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่เมื่อลูกถูกขอให้ยกมือ ลูกบางคนที่ยกมือและคนอื่นไม่ยก ไม่ ทุกคนควรตบมือด้วยความสุขอย่างยิ่ง (ทุกคนเริ่มตบมือ) OK ทุกคนได้ตบมือตอนนี้ และดังนั้น OK ในตอนนี้ แต่บัพตาตาต้องการที่จะเห็นลูกตบมือด้วยเสียงที่ตั้งในช่วงปลายปีนี้ ลูกได้ตบมือในเวลานี้ และนั่นก็เป็นสิ่งที่ดี แต่ตบมือในเวลานั้นด้วยเช่นกัน แล้วลูกจะตบมือไหม? ดูสิลูกทำให้บาบาพอใจโดยการตบทั้งสองมือ แต่ในปีใหม่ วันที่ 18 มกราคม วันที่เมื่อบราห์มาบาบากลับมาเป็นอิสระจากร่างของท่าน ดังนั้นในวันที่ 18 มกราคม บัพตาตาจะทำให้ลูกยกมือของลูกอีกครั้งไม่ว่าลูกจะเฉลิมฉลองปีของการหลุดพ้นเป็นอิสระหรือว่าลูกเพียงแค่คิดถึงสิ่งนี้ ลูกไม่ใช่แค่คิดว่าลูกต้องเฉลิมฉลองสิ่งนี้ ที่ลูกต้องเฉลิมฉลองสิ่งนี้ใช่ไหม? ลูกได้นำสิ่งนี้ไปสู่อุปนิสัยหรือไม่? หรือในขณะที่คิดถึงสิ่งนี้ลูกจะยังคงคิดถึงสิ่งนี้จนถึงเวลาสุดท้ายไหม? บัพตาตาต้องการที่จะเห็นผลลัพธ์นี้ ลูกจะแสดงผลลัพธ์นี้ไหม? อัจชะ ลูกจะจำไว้ใช่ไหม? นำการบรรลุผลของลูกไว้เบื้องหน้าลูก พร้อมกับการมีการจดจำระลึกถึงพ่อ จงให้สิ่งที่พ่อให้แก่ลูกปรากฏออกมาด้วยเช่นกันนั่นคือ: สิ่งที่ท่านได้ทำแก่ลูก และสิ่งที่ลูกได้รับ

หลังจากปีนี้ บัพตาตาจะเห็นลูกแต่ละคนในสภาพของการหลุดพ้นในชีวิต ในอนาคตลูกจะได้รับการหลุดพ้นในชีวิต แต่ลูกต้องปล่อยให้สันสการ์ของการหลุดพ้นในชีวิตปรากฏออกมาในขณะนี้ นำเข้ามาในประสบการณ์ของลูกสันสการ์ของคาร์มาโยคีที่สม่ำเสมอ โยคีที่ง่ายตายสม่ำเสมอ และดวงวิญญาณที่หลุดพ้นอย่างสม่ำเสมอในขณะนี้ เพราะเหตุใด? บัพตาตาได้ให้สัญญาแล้วว่าการเปลี่ยนแปลงของเวลากำลังรอคอยลูกดวงวิญญาณผู้เปลี่ยนแปลงโลก วัตถุประสงค์กำลังปลุกเรียกลูกดวงวิญญาณผู้เป็นนายของวัตถุประสงค์ ถือพวงมาลัยแห่งชัยชนะสำหรับลูก เวลาถูกระงับแห่งชัยชนะและกำลังมองมาที่ลูกดวงวิญญาณที่มีอำนาจในการปกครองโลกในอนาคตเพื่อดูว่าระฆังควรจะตีเมื่อไร ดวงวิญญาณผู้ทำบักตีกำลังคอยวันเมื่อดวงวิญญาณเทพที่มีค่าแก่การกราบไหว้บูชาของพวกเขาจะมีความยินดีกับพวกเขาและให้พรของการหลุดพ้นกับพวกเขา ดวงวิญญาณที่ไม่มีความสุขกำลังเรียกหาและสงสัยว่าเมื่อไรดวงวิญญาณผู้จัดความทุกข์ผู้ประทานความสุขของพวกเขาจะถูกเปิดเผย พวกเขาทั้งหมดกำลังรอคอยและกำลังปลุกเรียกลูกทุกคน ดังนั้น โอ้ดวงวิญญาณที่ให้คุณประโยชน์โลก ที่มีความเมตตา จงจบสิ้นการรอคอยของพวกเขา พวกเขา กำลังรอคอยลูก เมื่อลูกได้รับการหลุดพ้น ดวงวิญญาณทั้งหมด วัตถุประสงค์ และผู้ทำบักตีจะได้รับการหลุดพ้น ดังนั้นจงกลับมาหลุดพ้น กลายเป็นนายผู้ประทานและให้ทานการหลุดพ้น เวลานี้กลายเป็นดวงวิญญาณที่สวมมงกุฏของความรับผิดชอบสำหรับการเปลี่ยนแปลงโลก ลูกมีความรับผิดชอบหรือไม่? ลูกเป็นผู้ช่วยของพ่อ ลูกไม่มีความรู้สึกเมตตาหรือ? ลูกไม่รู้สึกถึงคลื่นของความทุกข์ในหัวใจของลูกหรือ? โอ้ดวงวิญญาณผู้เปลี่ยนแปลงโลกเวลานี้เฉลิมฉลองพิธีสวมมงกุฏของความรับผิดชอบของลูก ลูกได้มีการจัดฟังก์ชันมากมาย แต่ผลลัพธ์ที่ได้จากสิ่งเหล่านั้นคืออะไร? ลูกเพียงแค่สวมจุหนีสีทองและมงกุฎสีทองและเฉลิมฉลอง บัพตาตามีความยินดีกับสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน แต่เพียงแค่สวมจุหนีสวมพวงมาลัย และแตร “ชินตี” (ดีลักบนหัวโซ่บนหน้าผาก) พันดาฟสวมผ้าโพกศีรษะเหมือนกับมงกุฎ ดังนั้นการฉลองในลักษณะนี้หมายถึงการดูแลเอาใจใส่กับความรับผิดชอบของลูก ลูกมีความสุข พ่อก็ยิ่งมีความสุขมาก แต่อนาคตคืออะไร? ลูกจะใส่จุหนีสวมดิกลักไว้ในตู้ของลูก – ทั้งหมดนั้นเป็นการเฉลิมฉลองหรือไม่? ไม่! จุหนีสวม (ผ้าพันคอ) นี่เป็นสัญลักษณ์ของสภาพที่เป็นทองของลูก อย่าได้เพียงแค่แค่นำออกไปไว้ในตู้ของลูก แต่เก็บสิ่งเหล่านั้นไว้ในจิตใจและจิตสำนึกของลูก การเฉลิมฉลองหมายถึงการมีความรับผิดชอบต่อกันของพ่อ ลูกชอบสิ่งนี้หรือไม่? หรือว่าเป็นสิ่งที่ดีที่จะสวมจุหนีสวม? เป็นสิ่งที่ดี แม้กระทั่งบัพตาตาก็รู้สึกว่ามันเป็นสิ่งที่ดีมาก ดังนั้นเวลานี้กลับมาให้ความร่วมมือตลอดไป

ปีนี้บัพตาดาให้สัญญาและสำหรับสิ่งนี้ในตอนช่วงปลายของปี วันที่ 18 มกราคม (1999) เราจะเฉลิมฉลองฟ้งชั่นของ “ปี แห่งการหลุดพ้น” ผู้ที่ได้บัพตาดาแล้วจะกลายเป็นสิ่งนี้ใช่ไหม? ดังนั้นแล้วอย่าได้พูดกับบาบาว่าลูกต้องการที่จะกลายเป็นสิ่งนั้น แต่ลูกควรทำอะไร เพราะสิ่งนั้นมันเกิดขึ้น เวลานั้นลูกต้องกลับมาเป็นอิสระจากสิ่งเหล่านั้นเช่นกัน ลูกต้องกลายเป็นสิ่งนี้อย่างแน่นอน ไม่ใช่ “ฉันจะทำอะไรได้?” ลูกต้องกลับมาเป็นอิสระจากภาษานี้เช่นกัน สิ่งนี้ต้องเกิดขึ้น ลูกต้องกลายเป็นสิ่งนี้ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น บัพตาดาบอกลูกตั้งแต่แรกแล้วเช่นกันว่าแม้ว่าลูกจะต้องเผชิญกับอุปสรรคที่ยิ่งกว่าภูเขาหิมาลัย ลูกจะไม่ก้าวห่างออกไปจากพวกเขา ลูกจะไม่พ่ายแพ้ ลูกจะเฉลิมฉลองพิธีสวมมงกุฎและ “ปีของการหลุดพ้น” บัพตาดาจะดูที่ชาร์ทของลูกทุกวัน มันไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่คนที่ลูกไปจากที่นั่นลูกพูดในรถไฟว่า “ฉันไม่รู้ว่าจะไรเกิดขึ้น” หรือว่าคนที่ลูกกลับถึงบ้านการต่อสู้ระหว่างนกกกระสาและหงส์เริ่มขึ้น อย่าได้พูดว่าสิ่งนี้หรือสิ่งนั้นเกิดขึ้น บาบาจะไม่ฟังสิ่งนั้นอีกต่อไป บาบาจะใส่ใจความหมายของลูกในตะกร้ากระดาษเสีย บาบาจะไม่ได้ยินในสิ่งนี้ มีความคิดที่มุ่งมั่นว่า: สิ่งนั้นต้องเกิดขึ้น ที่ใดมีความมุ่งมั่นมันเป็นไปไม่ได้สำหรับลูกที่จะไม่ประสบความสำเร็จ ดังนั้นลูกทุกคนมีความมุ่งมั่นใช่ไหม? ครู ยกมือ! มีครูมากมาย ลูกทั้งหมดได้ทิ้งให้ศูนย์ของลูกว่างเปล่าหรือไม่?

หากลูกทุกคนได้รับการกำหนดทิศทางให้กลับมาปราศจากร่างในทันทีเดี๋ยวนี้อ ลูกจะสามารถกลายเป็นสิ่งนี้ได้ไหม? หรือว่าจะมีความปั่นป่วนบางอย่าง? ทำไม? การฝึกนี้ของนาทียุทธศาสตร์จะทำให้ลูกสอบผ่านด้วยเกียรติ ดังนั้นเวลานี้บัพตาดากำลังพูดว่าลูกต้องก้าวออกมาจากทุกสิ่งในหนึ่งวินาทีและกลับมาปราศจากร่าง (บาบาทำการฝึกภาคปฏิบัติ) อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณที่มีโชคที่สุดในทุกหนแห่ง ถึงดวงวิญญาณที่มีสิทธิ์ต่อการหล่อเลี้ยงของพระเจ้า ถึงผู้ที่มีสิทธิ์ต่อการสอนของพระเจ้า ถึงผู้ที่มีสิทธิ์ในพรจากพระเจ้า ชัทกูรู ถึงผู้ที่ประสบความสำเร็จอย่างสม่ำเสมอโดยการมีความมุ่งมั่น ถึงผู้ที่เป็นโยคีที่ไม่สั่นคลอนอย่างสม่ำเสมอ ถึงผู้ที่สวมมงกุฎของความรับผิดชอบต่อการเปลี่ยนแปลงโลก ถึงผู้ที่สัมผัสกับการบรรลุผลทั้งหมดอย่างสม่ำเสมอในรูปแบบที่ปรากฏออกมา ถึงดวงวิญญาณพิเศษเช่นนั้น บัพตาดา รัก ระลึกถึง และนมัสสแด

พร: ขอให้ลูกดวงวิญญาณที่เป็นผู้ประทานพรจงให้ทานคุณธรรมด้วยน้ำเย็นของความเมตตาต่อดวงวิญญาณที่มีความโกรธ เมื่อคนที่กำลังถูกเผาไหม้ด้วยไฟของความโกรธมาอยู่เบื้องหน้าลูกและดูถูกและประณามลูกแล้ว ด้วยความปรารถนาดี ด้วยความรู้สึกที่บริสุทธิ์ของลูก ผ่านทัศนคติของลูกและสภาพของลูก จงให้ทานของคุณธรรมและพรของพลังของความอดทนแก่ดวงวิญญาณนั้น ดวงวิญญาณที่โกรธอยู่ภายใต้อิทธิพลภายนอก และดังนั้นทำให้ดวงวิญญาณเช่นนั้นเย็นลงด้วยน้ำเย็นของความเมตตา นี่เป็นหน้าที่ของลูกดวงวิญญาณที่เป็นผู้ประทานพร สิ่งนี้เป็นเพราะลูกในรูปที่มีชีวิตที่เต็มเต็มด้วยสันสการ์เช่นนั้นที่ผู้ทำบัพตาดาได้รับพรผ่านภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูก

คติพจน์: ผู้ที่สัมผัสประสบการณ์กับสมบัติที่มีค่าทั้งหมดผ่านการจดจำระลึกถึงจะกลับมาเต็มไปด้วยพลัง

*** โอมซานติ ***